

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

16 de febrer

ÉS UNA LLUITA QUE CAL GUANYAR!

CLÍNICA GALLEGO

Vies urinàries - Matriu - Sífilis
Impotència - Diatèria - Raïgs X

Director: Doctor J. RIU
Diumenges, de 10 a 1

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9
NOU DE LA RAMBLA, 18

FRONTO NOVETATS

Tots els dies grandiosos
partits tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Voleu passar una bona estona?
Aneu al FRONTÓ NOVETATS

TEATRE COMIC

(PALAU DE LA REVISTA)

Companyia de Josep L. Campua i Josep Santpere

¡EXIT!

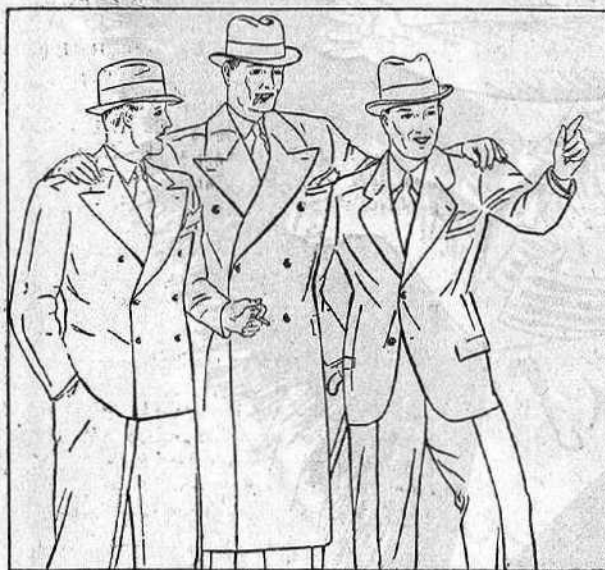
¡EXIT!

Mujeres de fuego

PER TOTA LA COMPANYIA

TARDES

"La de los ojos en blanco"

Les liquidacions que fa la Casa BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18

**GRAN BASAR DE SASTRERIA I
CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICA**

permeten ARA MES QUE MAI a vestir elegant-
ment per pocs diners, tota vegada que abandona a
qualsevol preu totes les existències sobrants de la
temporada d'hivern

100.000 Abrics	des de 25 Ptes.	100.000 Camises	des de 4 Ptes.
100.000 Vestits	» 15 »	100.000 Pijames	» 5 »
100.000 Vestits de nen	» 5 »	100.000 Sueters	» 3 »
100.000 Pantalons	» 5 »	100.000 Mitjons fantasia	» 0'50 »
100.000 IMPE-MICABLES, TRINCHERES I PLUMES	» 15 »		

Amb les seccions de mida tant de Camiseria com de Sastreteria durant la liquidació els preus guardaran relació amb els anteriors.

Tenim una secció a mida ultraràpida que escollint el vestit o abric al matí el poden tenir llest a la tarda.

A desgrat les rebatxes, obsequiem amb segells d'Estalvi Popular de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvi.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ,
PENEDIDES, 8. - Telèfon 21361
(ARREPENTIDAS)
BARCELONA

FORA DE BARCELONA -
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
ESPANYA: trimestre 3 Pessetes
ESTRANGER: trimestre 5 Pessetes

CRONICA

Català!! Catalunya i els empresonats reclamen el teu vot

Manquen breus hores perquè tinguis a la teva mà una papereta, segons com insignificant o, per contra, de transcendència gran.

El nostre setmanari, que és el dels bons catalans, dels qui res no els poden retreure com a tals, no ha fet altra cosa que copsar el glatir del nostre poble, i en un sentit d'humor sà, sense esgarrapades ni menyspreus encoberts de cap mena, ho ha plasmat al paper per mitjà de la caricatura i la literatura festiva. L'ESQUELLA DE LA TORRATXA és, doncs, un setmanari fet per a bons catalans i per bons catalans.

En una altra ocasió, potser, seguint la modalitat que de fa tants anys procurem donar a aquesta crònica, malgrat de reflexar l'honrosa tendència catalanista que ens omple d'orgull patriòtic, faria broma, i en la data de les eleccions, fóra un de tants motius que a l'any esdevenen per a donar ocasió als nostres redactors d'exterioritzar el seu humorisme.

Enguany, no! Enguany, la data del plebiscit popular, marca un caire ultra seriós i transcendental perquè en parlem en un altre to que no sigui el del pur catalanista, del fervent republicà.

Tots nosaltres, els qui aspirem que la pàtria estimada sigui considerada com a quelcom més que una colònia d'Espanya; els qui volem que els carrers de Barcelona es vegin nets de sang, de tragèdia i d'atropells ciutadans; els qui volem de tot cor que els trenta mil obrers empresonats retornin a les seves llars per retrobar el calor als braços dels seus éssers estimats; els qui volem una administració honesta dels interessos de la ciutat, avui a mans d'uns quants arribistes; els qui vo-

lem les llibertats de Catalunya tal com les preconitzaven els prohoms del catalanisme pur, morts els uns, empresonats els altres; els qui possem per damunt de tot CATALUNYA, LLIBERTAT i PAU no podem romandre insensibles a les hores decisives que ens esperen.

Al carrer tots els catalans conscients dels seus deures patriòtics i ciutadans! A votar com un sol home! I el qui no tingui afinitat política adient amb cap dels partits d'Esquerra, a votar també. A votar, per tal que les dretes, la tractalada de sotanes, d'uniformes, d'exploradors del pobre i d'assassins de l'obrer no triomfi!

Catalunya és per als catalans, i ni Cambó, ni Lerroux, ni Gil Robles no tenen res a veure amb Catalunya, com no sigui els desitjos d'ofegar-la.

Les dretes són els llops que miren d'amagar-se sota la pell del xai. Són els d'Astúries. Són els qui convertiren la nostra terra en una fàbrica immensa on l'operari fóra el bon català esclavitzat, i ells, els burgesos que exiliarien el qui no els volgués netejar les sabates amb la llengua. Són el mateixos que reparteixen flassades de llana per a comprar vots. Primo de Rivera, un hivern, també va retornar la roba que els pobres tenien empenyorada al Mont de Pietat, però als pocs dies deportava catalans a la Corunya, a peu, per les carreteres hispàniques.

Les dretes no guanyaran perquè els catalans encara conserven la vergonya, herència dels avantpassats, perquè els catalans tenen una providència que vetlla per ells i els crea la força, com el diumenge vinent es veurà.

Candidatura del Front d'Esquerres de Catalunya

BARCELONA-CIUTAT

Lluís Companys i Jover (E. R. C.)
Martí Barrera i Maresma (E. R. C.)
Lluís Nicolau d'Olwer (A. C.)
Pere Coromines i Muntanya (E. R. C.)
Jaume Agudé i Miró (E. R. C.)
Marian Rubió i Tudurí (E. R. C.)
Josep Sunyol i Garriga (E. R. C.)
Josep Maria Massip i Izabal (E. R. C.)
Pere Ferrer i Batlle (E. R. C.)
Claudi Ametlla i Coll (A. C.)
Ramón Nogués i Bizet (P. R. E.)
Faustí Ballvé i Pallisé (P. R. E.)
Ramon Pla i Armengol (U. S. C.)
Miquel Valdés (P. C. C.)
Joaquim Maurín i Julià (P. O. U. M.)
Pere Aznar Seseras (P. C. P.)

BARCELONA-CIRCUMSCRIPCIO

Joan Lluhi i Vallescà (P. N. R. E.)
Pere Mestres i Albert (E. R. C.)
Josep Tomàs i Piera (E. R. C.)
Josep A. Trabal i Sans (E. R. C.)
Domènec Palet i Barba (E. R. C.)
Francesc Senyall i Ferrer (E. R. C.)
Eduard Ragasol i Sarra (A. C.)
Josep Calvet i Mora (U. R.)
Pau Padró i Canyelles (U. R.)
Jaume Comas i Jo (U. S. C.)
Pelai Sala i Berenguer (U. S. C.)

TARRAGONA

Ventura Gassol i Rovira (E. R. C.)
Marcel·lí Domingo i Sanjuan (P. R. E.)
Joan Sentís i Nogués (E. R. C.)
Josep Briansó i Salvadó (A. C.)
Amós Ruiz de Lecina (P. S. O. E.)

LLEIDA

Joan Comorera i Soler (U. S. C.)
Francesc de P. Jené i Aixelà (E. R. C.)
Joan Banyeres i Cateura (E. R. C.)
Ferran Zulueta i Giberga (E. R. C.)

GIRONA

Martí Esteve i Guau (A. C.)
Miquel Santaló i Parvorell (E. R. C.)
Josep Puig Pujades (E. R. C.)
Josep Mascort i Ribot (E. R. C.)
Joan Casanelles i Ibars (P. N. R. E.)

Dos trens especials

Hòm diu que a l'estació del Nord hi ha, convenientment disposats, dos trens especials.

Ja suposem per què hi són.

Si guanyen les esquerres els caps grossos de la Lliga n'utilitzaran un per a guillar. I si guanyen les dretes els utilitzaran tots dos per a deportacions i encara no en tindran prou.

El rei de les trumfes

El senyor Matutano, rei de les trumfes i dels plàtans ha repartit dotze flassades de llana als pobres del Districte III, el seu feu municipal.

Les flassades, que nosaltres sapiquem, no les ha pagades ell. De patata, però, no n'ha repartida ni una. Amb la seva presència n'hi ha prou.

Déu els cria...

Les candidatures de les dretes són un poema de selecció.

Quina canilla! Hi manca uns quants noms per a completar-la.

Noms de cavallistes cèlebres...

Es llàstima!!

Posa-hi oli! Posa-hi oli!!

Ahir vàrem veure un camió de la guàrdia d'assalt ple de bidons de lubricants.

Els malpensats deien que es tractava del greixatge dels autos blindats i les metralladores. Es clar; per a la festa que tindrà lloc diumenge.

Més vots honestos

Per fi el govern ha acordat que els guàrdies d'assalt i de seguretat puguin votar el partit que els doni la gana.

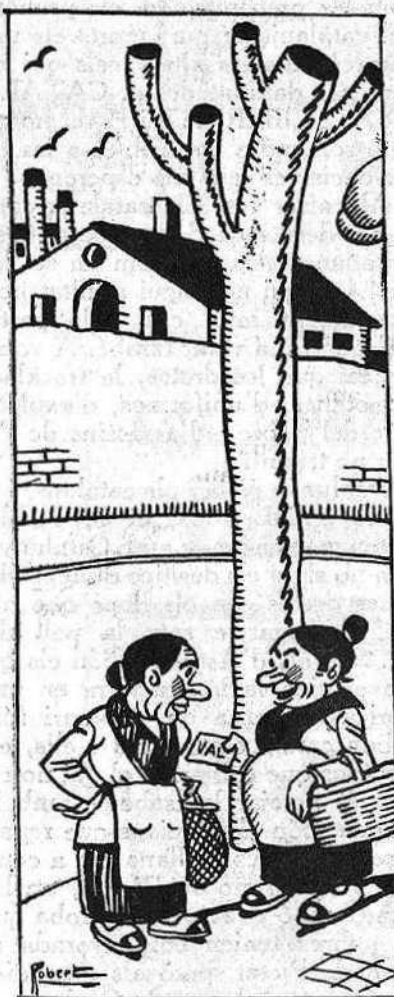
Creiem més propi dir el qui els

dona la teca... que de gana ja en passaven prou abans d'ésser endollats...

La llibertat de preeemsa!!

Mundo Obrero i Solidaridad Obrera han estat recollits per denúncia del senyor Fiscal.

Caram! Donàriem deu cèntims

—Veus si són esplèndids els de la Lliga, ens donen vedella fins el dia 15.

—Sí, i el 16 ja ens faran començar el dejuni.

(sense barba) per tal que el senyor Fiscal de D. G. M. A. s'enamorés un dia de «La Vanguardia», de «El Ciero», de «La Veu» o de «El Matí».

Encara que només fos per a variar...

Plaça de locutor a la vista

A Delegació general ha estat instal·lada l'emissora de ràdio que ha de lliurar les ordres a la policia motoritzada.

L'audició suposem que començarà amb la Virgen Maria. Preveiem un càrrec de locutor a favor del senyor Costa i Déu.

Felicitats i Bon Nadal!!

Els curanderos

Ha estat detinguda una dona perquè guaria sense títol.

Ho trobem molt bé; però ¿i els que tenen títol i no guareixen?

La llei és la llei.

El frente catalán de Orden (Real)

Els senyors del frente catalán de orden (real) han consumit en un mes tona i mitja de pastilles del doctor Andreu.

Abans tenien la bava verda com els cargols. Ara la tenen negra.

Diuen que el senyor Cambó Gratacels i Democràcia, té por d'empassar-se la saliva per no emmetzinar-se.

El ram d'olivera

El senyor Cambó ha dit que ells porten a Catalunya el ram de l'olivera. D'acord. Però el senyor Cambó no ens negarà que si bé és cert que ens hem portat el ram de l'olivera, les olives se les ha amagades fa temps a l'esquerra de l'armilla.

No són uns partits polítics contra uns altres. És Catalunya contra l'Anticatalunya.

Uns partits polítics poden perdre unes eleccions. Però aquesta vegada no és lluita de partits. És Catalunya que lluita contra l'opressió. I Catalunya no pot perdre!

GLOSSARI

Per la reobertura i
desgreuge del
C. A. D. C. I.

Unes paraules pronunciades per Largo Caballero a València que les esquerres respondrien equitativament al tracte que rebessin de les dretes i que, segons fos aquest, ningú no tindria dret de queixar-se del dany que poguessin sofrir les persones i les coses, han tingut la virtut d'exasperar els nostres cristians (?) estiracordetes fins al punt de fer-los proferir els marramaus més patètics.

¿Què es creien, doncs? Nosaltres no som partidaris de la pena de Talió ni que hom hagi de correspondre a una infàmia amb una altre infàmia. Seria injust, però, que el poble, ferit en la carn, en l'esperit i en els sentiments, parés no ja l'altra galta, car les hi han bufetejat ambdues, sinó les anques per tal que les hi marquessin amb el ferro roent de l'arbitrarietat i del despotisme.

Oh, la gent de l'ordre i els seus servents, els pretorians de l'ordre!

A mesura que es van obrint els locals de les entitats clausurades arran del 6 d'octubre, hom pot apreciar els estralls i els lladronicis causats, amb insana fruïció, per aquells que hom vol glorificar com a defensors de la pàtria i de l'ordre. El que tenia algun valor ha desaparegut i el

que hom no se'n podia dur o malbaratar-ho, ha estat destruït estúpida i dament. Els llibres, principalment, foren objecte predilecte de les ires dels vàndals, car encomanaven la "funesta mania de pensar".

El C. A. D. C. I., fogar de la nostra dependència mercantil, meravella de l'esforç cultural dels soferts i bescantats "saltataulells" i "pixatinters", com eren anomenats despectivament abans de la seva ascensió per obra de la voluntat i del concepte de la dignitat professional, ha estat la víctima al cos de la qual s'han rabejat els instints perversos de la canalla. No parlem ja de les aules sollades ni dels atributs i retrats fets a bòcins. ¿On han anat a parar el piano, el material del dispensari, de la sala de projeccions i del laboratori de fotografia? ¿Què s'han fet de les vint-i-sis màquines de escriure i dels llibres de la Biblioteca que han desaparegut com per art diabòlic? Potser no se sabrà mai el nom i la filiació dels lladres i dels malparits que s'ho van emportar.

Sigui com sigui, el C. A. D. C. I. mereix una reparació pública i solemne. Cal que, en desgreuge, hom basteixi a l'entitat cabdal de la nostra dependència un casal esplèndid un pugui desenvolupar folgadamente la seva gloriosa actuació. Cal retornar-li tot el que tenia i el cent per cent, de més a més. Que tots els escriptors i cases editorials refacin la seva biblioteca. Que l'Estat i les nostres corporacions públiques esborrin amb generositat les malife-

tes comeses impúdica i a la seu dels obrers del comerç i de la indústria.

Els comerciants i industrials, en primer lloc, han de cotitzar per a la restauració del C. A. D. C. I., baldament sigui contribuint-hi amb la meitat del que van despendre més o menys espontàniament per a engruixir aquella cèlebre subscripció per a les «víctimas del deber».

Això cal fer-ho immediatament després del triomf de les esquerres o sigui el de la dignitat ciutadana. Pensin els senyors Esteves i els senyors Canons, que és el millor negoci que podran fer. Suposem que això darrer els commourà si és que no estan decidits a obrar a impulsos d'un deure de justícia.

PANICAL.

RAMON ROQUETA

Ramon Roqueta, el gran dibuixant català, ha mort.

En Roqueta va conquerir la culminació del seu art en aquell temps, no gaire llunyà, en què el dibuix, deslligant-se de les normes clàssiques, va marcar la seva veritable trajectòria.

Després de Xavier Gosé, altre català gloriós, el nostre amic pertanyia a l'escamot de dibuixants que, a París, va posar més alt el prestigi del nostre dibuix.

Roqueta, amb la seva acurada estilització de les línies, la seva sensibilitat i delicadesa de tons en els

Portela. — Jo al centre... de les dretes, entenem-nos!

dibuixos colorits, aviat va assolir a París un ferma anomenada.

L'enyorança de la seva estimada Catalunya i la proximitat de la República, car Roqueta era un fervent republicà, el van decidir a tornar.

Fidel a les seves conviccions polítiques, en la darrera etapa de la seva vida va posar el seu art i el seu enginy al servei de la causa republicana col·laborant assíduament en diaris i setmanaris esquerrans, entre ells L'ESQUELLA DE LA TORRATXA.

Aquest és un lleu esboç de Roqueta, artista. Personalment, la seva bondat i lleialtat amb els amics i companys era proverbial.

Encara jove, la seva mort és molt més sensible.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA s'identifica amb el dolor de l'esposa de l'artista i llurs familiars.

Descansi en pau el malaguanyat amic.

SEGADORS D'HIVERN

(Amb música d'aquella cançó que ara és pecat)

Com pel Juny segueu el blat,
segadors de nostra terra,
canviant la falç pel vot
cal anorrear les dretes.

Segueu arrant!

Segueu arrant, que no tornin a créixer!

Segueu arrant!

..

Desperteu, bons catalans,
que ara és hora de fer feina,
i ompliu les urnes de vots
perquè guanyin les esquerres.

Voteu amb fe!

Voteu amb fe per salvar nostra terra!

Voteu amb fe!

..

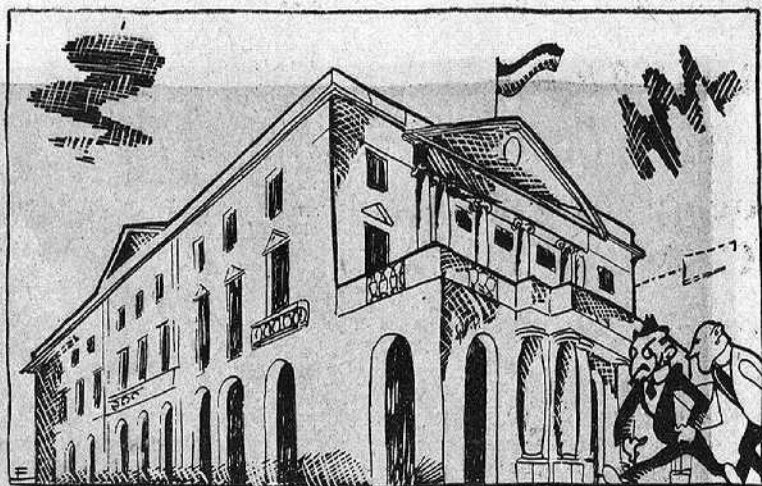
Catalunya triomfant,
tornarà a ésser rica i plena,
mal que això pesi a Lerroux,
a la Lliga i a la Ceda.

Triomfarem

mal que ens ho vulguin prendre

Triomfarem

Antoni Navarro P.

—¿I, ara, amb quin paper especula, Sr. Cambó?
—Amb el de Judes.

CINEMA

Per a un cineista estranger, els arguments prototípus d'Espanya són invariablement, la mantilla de la dona madrilenya, i les banyes del toro sevillà; els interiors exhuberants dels cabarets barcelonins; la gitana; les castanyoles, sense oblidar, però, els crucifixos, les processons i les cucurulles.

Tot això ben barrejat, dona una impressió espanyola, si hom hi afegeix la silueta d'un guàrdia civil a cavall.

El film, amb un argument d'aquests, és presentat com a típic del país i circula profusament amb aquest segell, que li permet de donar la volta al món.

LES ESTRENES

El Cardenal Richelieu. — Una reconstitució històrica del gran personatge que el gran artista George Arliss interpreta exactament. Estrenat al Colisèum, és distribuït pels Artistes Associats.

Una noia angelical. — ...que la gran actriu Margaret Sullivan en fa un paper simpàtic i atractiu. És un film Universal que passen a l'Astòria.

El darrer contrabandista. — Un altre ocasió de lluïment de les grans facultats de Miquel Fleta. Dona, en aquest film, el màxim de les seves possibilitats vocals. Es projecta al Tívoli.

Crim i càstig. — L'intens i tràgic drama de Dostoiewski, realitzat per Joseph Von Sternberg, reuneix tres grans artistes: Peter Lorre, Edward

Arnolds i Marian Marsh. Honesta realització, encara que massa americana, de la Colúmbia, al Capitol.

Teló enlaire

Calma tropical a tot el front

Els teatres aquesta setmana no han aportat cap novetat a la publicitat.

Actuen els uns a compàs d'un ensopeïment degut, és clar, a la manca de públic, que abstret en l'espera de les eleccions no té altra dèria que arribar a diumenge per tal de copsar-ne els resultats.

Per la seva part les empreses resten, ensems, a l'espectativa del que passarà i no es volen aventurar en una estrena que sempre reporta despeses i que depèn gairebé sempre de l'estat d'ànim existent.

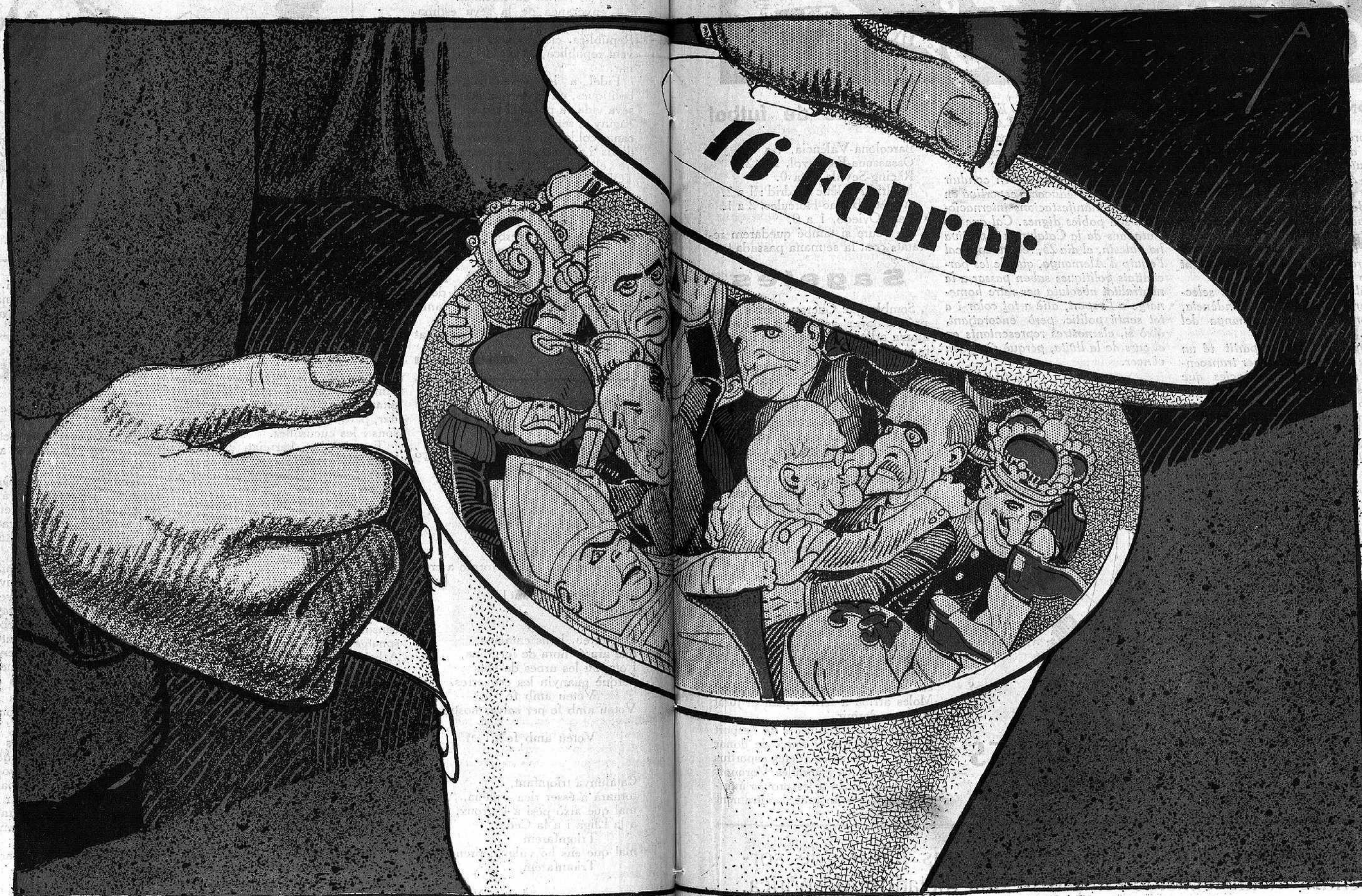
Malgrat això, hi ha en perspectiva algunes estrenes que no dubtem que assoliran grans èxits.

Hom parla d'estrenes a l'Espanyol, al Novetats, al Nou i al Còmic.

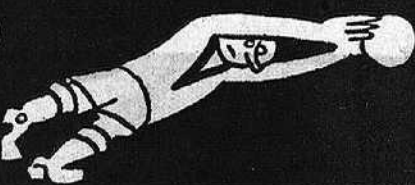
Celebrarem que tot els vagi bé i com que el redactor d'aquesta secció (pobret humà com vostès) també està subjecte a les palpitations polítiques del dia, a votar falta gent i si potser per l'Esquerra, perquè, les dretes, només les voten els tanassis.

La setmana vinent parlarem de teatres.

PROU

Esports

CRONQUETA ESPORTIVA

El proper dia 23 tindrem la satisfacció de presenciar a l'Estadi de Montjuïc el partit internacional Espanya-Alemanya.

Fins ara no s'havia produït encara a Barcelona, d'ençà que tenim un estadi digne de la importància de la nostra ciutat, un partit internacional de tant interès com el que haurà de lliurar l'equip d'Espanya davant l'equip alemany.

Finals de Copa, partits de selecció, però cap d'una transcendència, cap com l'Espanya-Alemanya del dia 23.

L'emoció d'aquest partit té un mar de fons que pot ésser transcendental per les circumstàncies que després de les eleccions del dia 16 de febrer el poden acompanyar. Trobant-se Alemanya sota la dictadura absolutista d'Hitler, pot ésser emocionant de veure l'equip de la República espanyola, lliurar un encontre amb el representant d'Alemanya, i es pot produir i tot, a desgrat de totes les recomanacions apel·lant el seny dels ciutadans, que es produeixin excessos de passió per part del públic que acudeixi a presenciar la contesa.

Nosaltres volem recordar ací que l'esport per damunt de tots, s'ha de salvar de les passions polítiques, puix que les joventuts esportives, els homes que practiquen l'esport, són germans pel fet d'ésser esportius i que, per a ells, no hi ha fronteres, ni estats d'excepció que puguin significar una tara pel valor netament esportiu que pels seus mèrits tenen aconseguit.

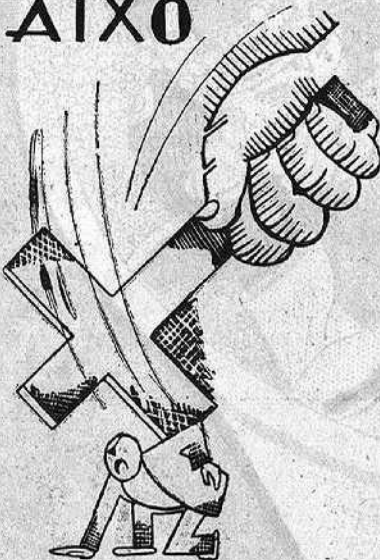
L'internacionalisme de les masses esportives és un socialisme, un comunisme de les races que els ajunta registrant els avenços i perfeccions del cos humà, fill de la humanitat que es regenera i millora a tra-

vés de les generacions. Els homes de l'equip representatiu d'Alemanya seran els nostres hostes i cal tractar-los, per damunt de tot, esportivament.

Els pobles que es saben conduir civilment amb educació esportiva en les grans manifestacions internacionals, són pobles dignes. Cal que els ciutadans de la Catalunya esportiva ho palesin, el dia 23, rebent com cal l'equip d'Alemanya, que de les parcialitats polítiques saben passar a la neutralitat absoluta per retre homenatge a l'esport, aliè a tot color i a tot sentit polític, però encoratjant, això sí, els nostres representants en el curs de la lluita, perquè sàpiguen vèncer.

AQUELL.

SI VOLEU
EVITAR
AIXO

VOTEU LES
ESQUERRES

Pronòstic de futbol

Barcelona-València, 4 a 1.
Ossassuna-Espanyol, 3 a 2.
Ràcing-Sevilla, 3 a 0.
Madrid-Athlètic Madrid: 1 a 2.
Athlètic Bilbao-Hèrcules, 2 a 1.
Betis-Oviedo, 1 a 0.

I a veure si també quedarem retratats com la setmana passada!

Sagetes

Sembla que Guerau Garcia, després d'haver aconseguit l'èxit de marxa atlètica de gran fons del diumenge, al campionat de Catalunya, proposa concórrer en un campionat de rumba que s'organitzarà properament al Nou Món.

Creiem que Guerau Garcia té condicions especials per acudir al campionat i emportar-se el premi, si s'accepten rumbistes del sexe masculí.

Garcia ha palesat a bastament que per gronxar-se a la cubana té unes condicions incomparables.

**

Es va córrer, a França, la prova de Cros ciclo-pedestre al circuit del Mont-Balerien, i els nostres representants van fer el préssec aconseguint una classificació gairebé ridícula. A Garmisen, on es celebren les proves internacionals de setinatge, tampoc els corredors espanyols no han quedat gaire bé, puix que no han aconseguit ni classificar-se a la primera prova. Margot Moles arribà a terme quan el jurat ja era a dormir.

Cal que els propulsors de l'esport hispànic cerquin el mitjà de donar energies als nostres atletes esportius o d'ingertar les glàndules Voronoff als qui concorrin a les proves internacionals estrangeres; altrament

Si es perdien aquestes eleccions, no ens hauria de sorprendre ni un feixisme estúpid ni una dictadura despòtica.

potser el nostre prestigi hi sortiria guanyant que fos decretada una prohibició que els atletes nacionals i altres esportius passin enllà de la frontera si no tenen condicions o no van preparats a bastament per no fer riure en terres estrangeres.

**

Ja tenim el Barcelona campió de Catalunya de rugbi en vèncer el Cornellà per 11 punts a 3.

Els blau-grana són bons rugby-men, i el campionat ha estat interessant, encara que el Barcelona anés tan endavant de la classificació dels altres equips.

La nota més interessant de tot el campionat fou l'intent d'agressió de què fou objecte el voluminós i zepe-linesc Cugueró al camp del Santboià el dia del Santboià-Barcelona.

Cal fer constar que l'arbitratge de Cugueró no fou pas parcial perquè els santboians s'engresquessin com es van engrescar. S'ha vist prou clar que el Barcelona no necessita pas que els àrbitres l'afavoreixin per emportar-se el campionat de Catalunya.

**

El Barcelona ha signat en Gual: més ben dit, Gual ha signat la fitxa per al Barcelona.

El davanter-centre del Sabadell, que tan ronsejava feia dies, i que tan sovint s'anava a fer visitar a la Mutual esportiva al·legant lesions, feia el paperot perquè volia que els de la Creu Alta li concedissin la baixa.

Li ha costat tant que quasi estava a punt de renunciar a tot per dedicar-se a col·leccionista de caps-i-cues.

A la fi els sabadellencs es van

deixar tocar el cor. Gual quasi plorant demanava, exhibint vuit pape-rets de mil pessetes, que el deixessin lliure i com que el Sabadell, enguany, ha fet un paperet un xic d'estrassa, i a la Creu Alta han baixat molt les taquilles, les vuit mil de l'ala els van fer l'efecte, i en Gual fou deixat en llibertat.

Felicitem el Sabadell pel negoci, en Gual per la seva passada al Barcelona i acompanyem el Barcelona en el sentiment, per l'adquisició de Gual, mentre aquest no ens demo-stri, al camp, que encara és quelcom, i que el Barcelona ha tingut la gran pensada de quedar-se'l.

**

Ignasi Ara es troba a l'Havana i ha batut Expòsito, un boxador cubà que diu que farà forrolla el dia que el deixin guanyar combatent amb boxadors de mantega.

Cal felicitar a l'aragonès per l'èxit, encara que sigui de la terra de Royo Villanova, i que tingui tanta afecció a fer la papallona en lloc de boxar com cal que boxin els homes d'empenta.

**

El seleccionador nacional va estar a Can Ràbia, el diumenge, contemplant el partit Espanyol-Madrid per tal de seleccionar els elements que li semblessin aprofitables per al partit Espanya-Alemanya.

Diuen que va venir per veure actuar els de Madrid i Martorell, però que el qui li va plaure més fou Soler, el qual féu un partit formidable davant els homes de Paco Bru.

Diguin el que vulguin les informacions periodístiques, inspirades

en les paraules del seleccionador, nosaltres anem a donar l'equip d'Espanya davant d'Alemanya. Ens sembla que no errarem el tret, i si l'errem, ja explicarem el perquè a l'edició del proper divendres.

Selecció espanyola: Blasco, Ciria-co, Quincoces; Zubieta, Mugüerza, Lecue; Vantolrà, Regueiro, Llangara, Irarigorri i Emilín.

Ens juguem un peix i encara hi donarem totna al qui vulgui acceptar l'aposta.

**

Els txecs han clavat una pallissa de 3 gols a zero als francesos a Paris mateix.

Nosaltres encara creiem que els francesos en futbol són tan pepes com els espanyols en altres manifestacions esportives que no siguin la de la pilota futbolística. Són pepes de cap a peus i fan riure. Per no fer riure han hagut de fer incrustacions de gent estrangera a l'equip internacional francès.

A Espanya juguen elements estrangers als equips de casa, però encara tenim el puritanisme de fer les seleccions amb gent nostra.

Si en atletisme, ciclisme, boxa i altres manifestacions ens considerem uns pigmeus, en futbol encara podem mirar amb una mica d'indiferència els senyors del «chauvinisme».

**

Coruña, Nacional, Donòstia, Júpiter, Elche i Mirandilla, són els clubs que han descendit per la puntuació conjunta establerta de campionat superregional i Lliga, després d'acabada la lluita a la primera tongada del campionat de segona divisió.

Cal cantar unes absoltes per als qui siguin catòlics, apostòlics i romans i acompanyar en el sentiment els qui siguin laics, puix que aquests clubs han passat a l'ostracisme i possiblement a la dissolució alguns d'ells, després del mal pas que pel seu mal cap acaben de donar.

Uns o altres havien de quedar a la cua, però nosaltres direm que el C. D. Júpiter, club que amb set anys de jugar a primera categoria no havia jugat mai la promoció, ha caigut potser per la mala direcció dels elements que enguany en portaven l'orientació.

—L'esdevenidor del Júpiter el veiem de color de calces de capellà.

¡Catalans, compliu amb el vostre deure! Penseu en els vostres germans!

per ROBERT

croniqueta de la setmana

Flassades... Matalassos... Bacallà... Bons de queviures... Diner per al lloguers endarrerits... Això és el que reparteixen a les llars del sense feina les propagandistes de les dretes, a canvi del vot...

Nosaltres recomanem a tots que acceptin el que els donin. Que s'ho facin donat a la bestreta. I que després... votin sense escrúpols qui la consciència els dicti.

En un míting a Esparreguera varen parlar els senyors Bausili, Polo, Sedó i Vidal i Guardiola.

Un cock-tail amb regust de cosa passada...

Diu el cartell de la Lliga: «Catalunya acusa».

Sí. Acusa i condemna.

El diumenge coneixeran la sentència.

La «Sociedad General del Corcho» ha fet processar el director de «La Humanitat».

Li està bé per ficar-se a pertorbar les digestions.

Sembla que alguns elements feixistes d'acció s'assemblen molt, però molt, físicament, a determinats policies.

Coincidències, que poden donar lloc a lamentables confusions.

Uns senyors de la Ceda, dies passats, anaren a fer propaganda fula en un cert lloc freqüentat per gitano.

Varen arribar sencers a casa. Però, de l'espant, encara hi ha qui fa llit.

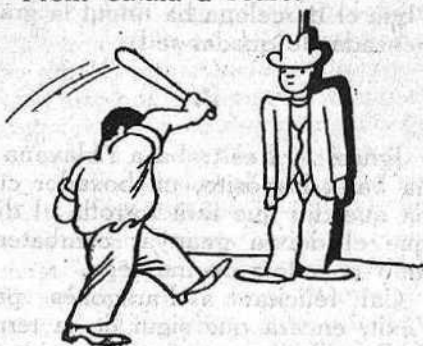
El poble ha portat a les esquerres la seva modesta contribució per a les despeses electorals.

En vuit dies més de trenta mil duros...

La genteta de «La Veu», això, no ho acaba d'entendre.

Ens ho expliquem perfectament.

Front Català d'Ordre.

Pel que hom veu, els pinxos que fan cada dia exercicis de porra en aquell pis de la Rambla de Santa Mònica, són gent d'ordre.

El «Ciero» va dedicar tres planes atepeides al minse discurs del seyor Lerroux.

Amb dir-los que fins els llegidors habituals del «Ciero» ho varen trobar una llauna!

Ara sí, que ens han aixafat!

El «Partido de defensa del Ciudadano» ha presentat candidatura per majories a Barcelona.

Amb aquest contratemps, no hi comptàvem.

«La Veu» les emprèn contra la República Soviètica. I ho fa em-

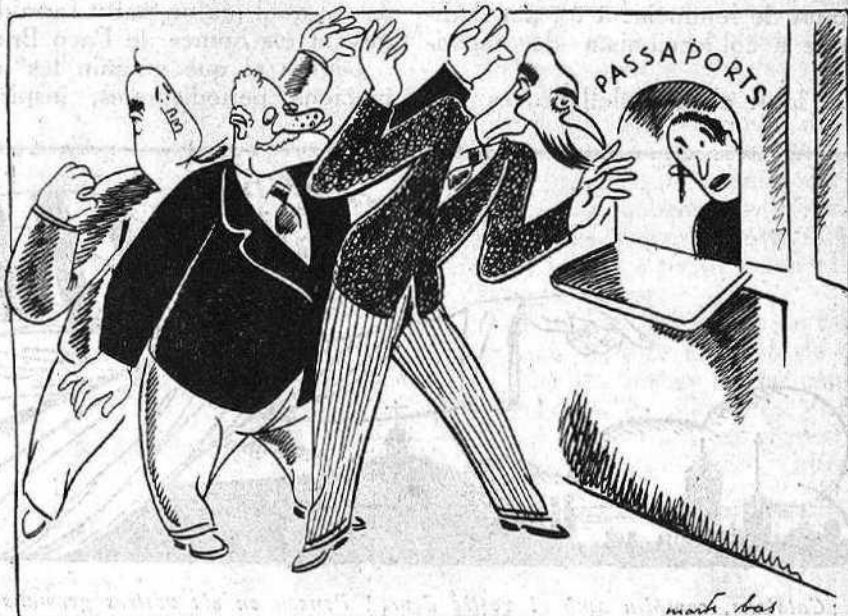

prant termes de gran violència i afirmant que si guanyen les Esqueres ho deuran a Rússia.

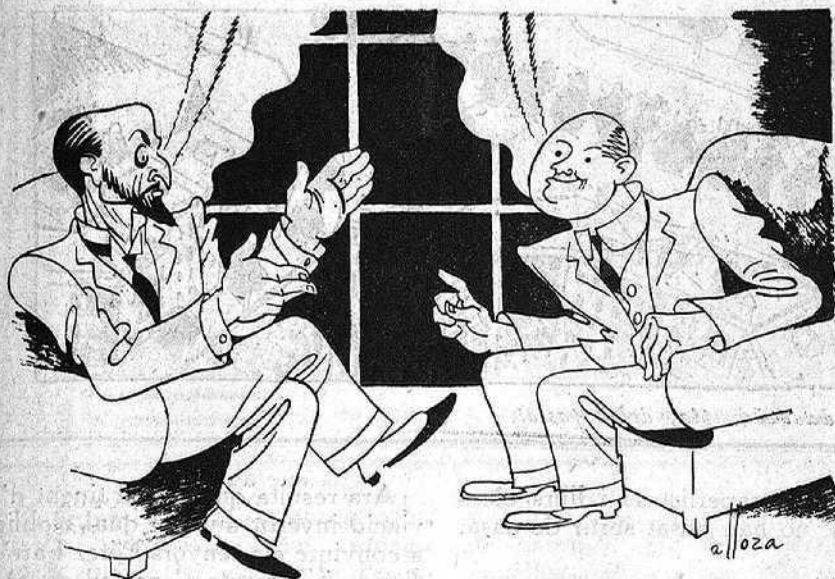
A Moscú, no hi veuen de por. Els han descobert el joc!

Segons Cassimir Giralt, Lerroux encara és «el caudillo nacional».

Els de la Lliga n'estan tan con-

—Haureu d'esperar el dia 16, que us els darà el poble.

—Vol dir, Sr. Cambó, que sortirem?
—Ja ho crec! Jo sempre suro.

vençuts que tots l'esborraran de la llista.

Han circulat uns fulls anticatalans i antirepublicans signats per una tal «Unión Militar»... Aquells que s'adonen tot seguit de les més lleus extralimitacions dels diaris republicans, pel que es veu no s'hi han fixat.

Sortosament, ja se'ls acaba.

Partits forasters... Agents de la dictadura... Expressió de l'anticatalanisme...

Paraules aplicades per Manuel Brunet als lerrouxistes i carlistes el 23 de novembre de 1932.

Entesos, oi?

Diuen els prohoms de la «Lliga» que aquestes eleccions els costaran tres milions de pessetes.

Mai el perdre no els haurà costat tan car.

Si voleu riure una estona llegeixin «Renovación», que surt aquests dies per tal d'ajudar la Lliga.

No tot han d'ésser coses tristes en aquest món.

Havem vist en un diari català una foto evocadora. L'ocupació del Palau de la Generalitat per les forces del Tercer Estranger.

Però, esclaus de la veritat, hem de confesar que ens ha avergonyit més, encara, l'ocupació de l'històric Palau per les forces de la Lliga.

S'ha disposat que les funcions d'ordre públic, en els pobles, vagin a càrrec dels alcaldes.

Dels alcaldes de la Lliga, naturalment.

Es cosa ja descomptada que el senyor Lerroux, per molt «caudillo» que sigui, a Barcelona, farà el més espantós dels ridículs.

Hi ha unanimitat en el front d'ordre d'esborrar-lo.

Els gestors lligaires de la Generalitat i el seu subordinat senyor Escalas donen notes electorals per tal de desprestigiar l'obra dels veritables Consellers.

De les despeses del ridícul carnet electoral ja en parlarem!

Ara resulta que a Barcelona també hi ha membres del Partido Nacionalista Español...

Ens hi juguem un peix que cap d'aquests «albiñanistes» sap dir allò de setze jutges...

Els jesuïtes han donat ordres molt serioses a llurs subordinats. S'ha de guanyar, costi el que costi.

Sospitem que aquesta vegada el poble farà quedar malament els jesuïtes.

Costi el que costi.

Sembla que el senyor March ha vessat els diners per tal de procurar el triomf dels antirepublicans.

Això fa que es defineixin les forces. A' un costat els antimarxistes. A l'altre els antimarquistes.

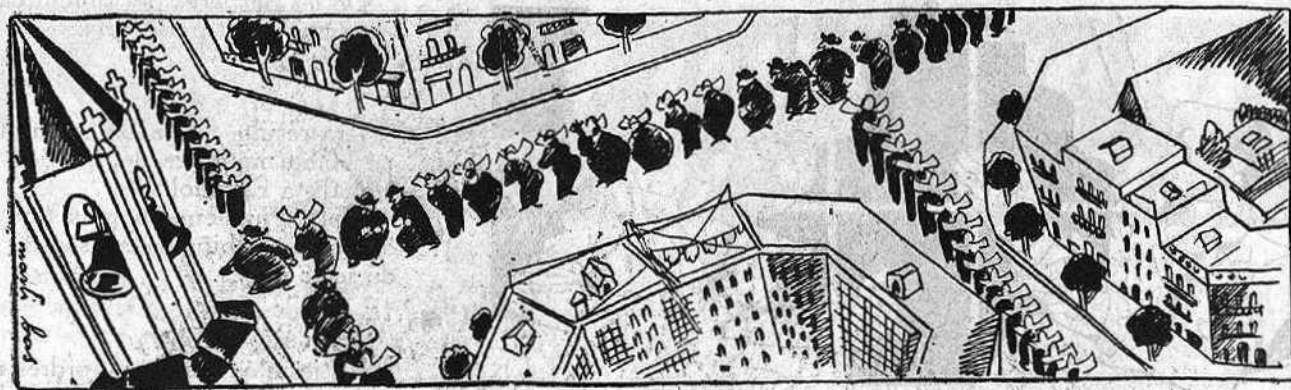
En els Col·legis d'«hermanos», els infants són coaccionats perquè facin votar llurs pares per les dretes.

I se'ls donen premis per arrencar cartells d'esquerra...

Decididament, són uns «mals hermanos».

Diumenge que ve no votaran els ciutadans. Votarà la consciència d'un poble que té trenta mil germans a les presons.

Vista panoràmica de l'eixampla, demà passat.

ESQUELLOTS

Avis als catalanistes de bona fe que encara baden.

Les esquerres espanyoles s'han compromès formalment a reintegrar, a Catalunya l'Estatut en tota la seva integritat. Els esquerrans de Catalunya posen la reconquesta de l'Estatut, mínim de la nostra llibertat, com un dels primers punts del programa.

En canvi, heu-vos ací el que digué Cambó en el míting de diumenge a l'Olímpia:

«La nostra unió amb les forces d'ordre no és igual a la que ha estat pactada entre les forces d'esquerra. La nostra coalició és, només, electoral, i durarà fins a l'acabament de les eleccions.»

Es a dir, no hi ha cap compromís referent a l'Estatut, i, suposant que els de la «Lliga» el defensessin, per allò dels trenta anys de catalanisme, ja és sabut que la resta de les dretes no el poden veure ni en pintura.

Ara, el catalanista de bona fe sabrà el que ha de fer.

..

Els professionals del «no votar» tornen a fer propaganda de la seva singular i desacreditada posició, si bé amb més timidesa que abans. Només per a cobrir l'expedient i justificar certes coses convingudes darrera cortina.

El més curiós d'aquesta propaganda és que hom li vol donar aire amb l'afirmació que el feixisme es combat al carrer i no pas a les urnes. Està bé; però és el cas que aquesta gent tan valenta només l'havem vista al carrer quan governaven els republicans autèntics. D'ençà que ma-

nen els «straperlistes» i llurs còmplices, no han gosat sortir de casa.

..

Paraules de Cambó al míting olímpic de diumenge:

«Hem inclòs el nom de Lerroux a la candidatura de la Lliga perquè els vots dels lerrouxistes ens són necessaris per aconseguir la victòria a la ciutat de Barcelona.»

Molt edificant i, sobretot, molt clar. Ara, que si els lerrouxistes tinguessin allò que posseix l'altra gent i que ells no tenen ni coneixen, hi hauria motiu d'enutjar-se.

..

Alexandre Lerroux, l'enemic públic N.º 1 de la República, s'ha querellat contra un diari d'aquesta capital per injúries.

Es veu que el tracte amb «senyors» l'ha fet tornar susceptible. Nosaltres que ens creïem que ja res no el podia ofendre.

El més bo del cas és que demana una indemnització de 100.000 pessetes per danys i perjudicis. Si que s'ho fa pagar car! Em sembla que amb tres pessetes es podria donar per satisfet. Es el preu, i encara gràcies.

..

Encara parla Francisquet Cambó: «Si una persona té dret a figurar a la candidatura de la Lliga, aquesta persona és D. Alejandro Lerroux.»

D'acord. Ara com ara es poden dir de tu i és fàcil que els enterrin junts. Al capdavant, les antigues discòrdies no eren més que diputes suscitades per una competència merament comercial.

..

Ara resulta que aquell tinent d'aviació invertit amb el qual s'obligà a conviure els senyors Pérez Farràs, Conde i Torrents al castell de Sant Julià, és un militant de les dretes, afiliat a la Ceda i entusiasta del «jefe, jefe, jefe» senyor Gil Robles Quinones.

El cor ens ho deia i no ens vàrem atrevir a dir-ho.

..

Les vestals de les dretes: March, Alba, Lerroux i Cambó. Quatre peus per a un banc... a punt de fer fallida. Quatre virtuts aparracades i en qualitat de moixama.

Ja fan bé els bisbes de beneir aquest contuberni; perquè necessiten tota la gràcia de Déu per no fer un paper ridícul. La gràcia de Déu... i la protecció de Portela, figura escapada d'un llibre d'estampes de l'Espanya picaresca.

Com a gràcia final, la puntada de peu que el poble donarà a la tracalada dretista.

..

Les senyores de la creu al pit i del devocionari sota l'aixella — llàstima que no siguin joves ni boniques — es dediquen a la conquesta del vot de les minyones de servei. Recomanen, a l'ensem, a les mestresses que mentre duri el període electoral, no les renyin, els donin força requisits, les invitin a sortir més sovint amb el promès i les portin a votar en cotxe.

La capitana de la tropa femenina dedicada a la percaça del vot de les minyones de servei sembla que és la senyora Verdaguer, de l'«Institut de Cultura clerical», a la qual, per aquests tràfecs, l'anomenen Madam Fricandó.

..

CONTRIBUCIO CIUTADANA
A LA LLUITA ELECTORAL

—Ja ho veu, Sra. Segismunda, les coses que fa fer l'or de Moscou!

El senyor Escalles, quan es troba sol i ha acabat la corda, s'amaga dins la capsa. Per a donar fe d'existència, cal que els qui poden el matin. És la persona més manada que hem conegut. Correcta, obedient i dòcil. El dia 16, les esquerres li manaran que se'n vagi a fer... Es veritat que trobarà molta companyia.

**

Hi ha gent predestinada. Ens diuen que el lloc al qual ha arribat el senyor Duelo es deu segurament a l'afecció que, de menut, tenia a jugar amb soldadets de plom. Que hi vagi jugant, però que no ens amoïni. Barcelona és massa gran per haver de suportar certes coses.

**

Diàleg collit al vol entre dos capellans:

—No s'espanti, guanyarem...

—Ja ho veurà. No les tinc totes. Pensi que hi ha més xavalla que duros. I la xusma és més nombrosa que la gent de bé.

—Li dic que guanyarem. Perquè si la gent dolenta triomfés a les urnes, els sabres posarien les coses en regla...

Més val que se'n vagin al llit amb aquesta esperança.

Més saguetes

¿Què hi ha de l'anada de Sangchilli a Amèrica? ¿Que ja s'ha refredat? Es veu que el campió del món valencià ja té por que li facin perdre el títol en terres americanes i cerca disfrutar-lo una temporada.

Mentre ell, corrent per Europa,

s'oblida quasi de la seva condició de campió, els americans, amb aquelles penques que són la seva nota característica, van anunciant altres campions mundials del pes de Sangchilli, sense recordar que el negre Alf. Brown va rebre del carpó lluitant amb el valencianet.

Cal decidir-se per anar a les terres del dòlar a refrescar-los la memòria, encara que sigui a perdre.

**

La Carmeta Soriano va influir en la victòria aconseguida el diumenge per l'Espanyol jugant amb el Madrid. La nedadora campioníssima, trameté a l'Espanyol una foto seva amb dedicatòria, i Canyelles, el secretari, ho va dir ben clarament després del partit: que els jugadors de l'Espanyol havien guanyat inspirats per Carmeta Soriano.

Ja pot estar satisfeta l'ondina del C. N. Barcelona.

CORRESPONDENCIA

Pis-Kiu.—Port de la Selva.—Està bé; té solta.

Roka.—Teniu raó, és cert; per excés de dibuixos no el podem publicar.

Santeugini.—Ciutat.—Us recordem amb grata memòria; podeu enviar quelcom que sigui més curt i humorístic; el d'aquesta setmana no hi va per excés de material.

Pim-Pam.—Ja en parlare'm dilluns.

Rupíáñez Mínguez.—Burgos.

¡Hombre! Te diré,
en esa no lo sé;
pero en Cataluña
en podeu estar ben segur!

Vidal.—Unió.—Menys bravates i més fets. Si voleu alguna cosa, passeu per aquesta Redacció.

Colmado

LA PALMA

DE JOSEP VIDAL

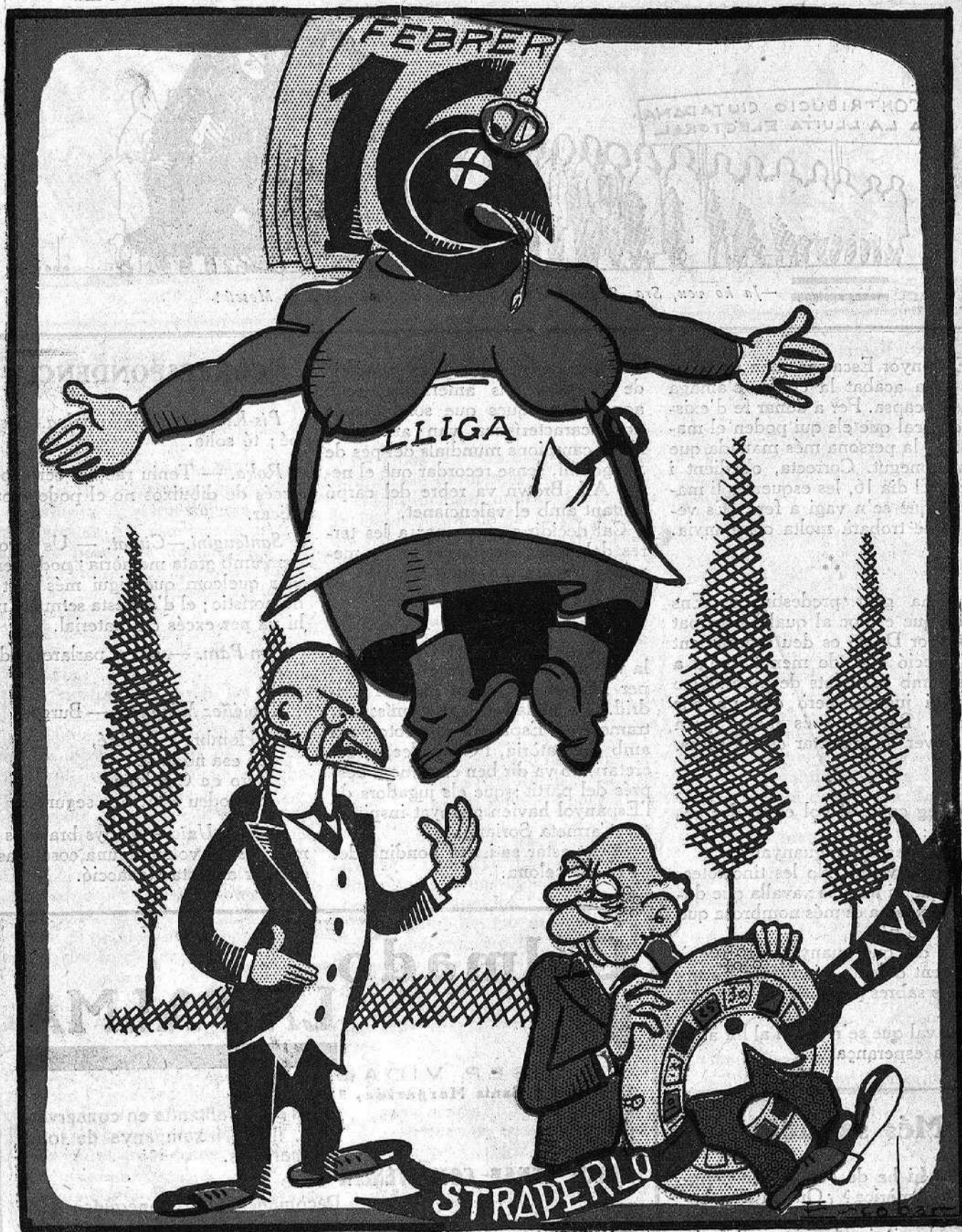
Unió, 34 y Santa Margarida, 3

PREUS SENSE COMPETÈNCIA

Casa especialitzada en conserves, vins, licors i xampanyes de totes les marques.

Recomanem les reconegudes pastes per a sopa i l'acreditada xocolata, fabricació propia, marca

SAN FERNANDO

CARTELL ELECTORAL

—La feinada, ara, serà nostra per a demostrar que no som uns brètols.